

den er, og navnlig ikke for den mindre be-
 midlede Del af Befolkningen — det er jo
 fra alle Sider erkendt, at den Valglov, vi
 have, ikke er i Stand til at skaffe en sand
 Repræsentation for Kjøbenhavn — men selv
 om vi altsaa gaa ud fra, at de Mænd, der
 i Øjeblikket sidde i Borgerrepræsentationen,
 havde Sansen aaben for dette, er der ingen,
 der garanterer os for, at det ogsaa vil være
 Tilfældet i Fremtiden. Der klages jo be-
 standig over den Finansnød, Byen er i:
 Byen har ingen Penge, der skal staffles
 Penge til Beje, der er ikke Raad til noget;
 naar nu altsaa de her omhandlede Arealer
 overlades Kommunen af Staten, er det jo
 dog mennekeligt og naturligt, om Komun-
 nen ser at faa det mest mulige ud deraf, og
 jeg synes ikke, at man har nogen Garanti
 derimod. Hvis virkelig Kjøbenhavns Kom-
 munalbestyrelse erkender, at den Trang, som
 jeg her omtaler, er til Stede, kan der jo
 heller ikke fra Kommunalbestyrelsen blive
 gjort nogen Vanskelighed mod at lade dertil
 sigtende Klausuler optage i denne Overens-
 komst, saa meget mindre som Kommunalbe-
 styrelsen jo fra sin Side forlanger, at Sta-
 ten skal paatage sig Servitutter med Hensyn
 til de Arealer, som den overtager. Jeg skal
 ikke dvæle længere herved, endskønt der jo
 var en Del mere at sige derom.

Jeg skal tillade mig at gaa over til et
 andet Punkt, som jeg anser det for umuligt
 at lade blive staaende i den Stillelse, hvori
 det er kommet til os fra det andet Ting.
 Det er Redaktionen af det omfattende Wen-
 dringsforslag, der i Folketinget er kommet
 ind i 2det Afhnit, det Stykke, der begynder
 saaledes: „Til de ca. 34½ Tdr. Land af
 Nørre-Jælle osv.“ og saa det næste Stykke.
 Jeg tilstaar, at jeg har læst det mange Gange
 igennem, og jeg er ikke sikker paa, at jeg for-
 staar det endnu. Navnlig forekommer det
 mig klart, at man derved ikke har udtrykt
 det, man virkelig mente. Der er en saadan
 Usikkerhed i Redaktionen, ogsaa ligefremme Fejl,
 en saadan Rejstethed, at ingen kan være sikker
 paa rigtigt at forstaa det, og at det vil blive
 en Guldgrube for Sagsførere i Fremtiden i
 Retning af Processer, men det skulde vi dog
 ikke gerne være med til at lave her. Det
 vilde jo udkræve en Paavisning i det enkelte,
 hvis jeg skulde vise det her, det tør jeg der-
 for ikke gaa ind paa her ved 1ste Behand-
 ling; jeg vil blot henlede det eventuelle Ud-
 valgs Opmærksomhed paa, at disse to Stykker
 fortjene i høj Grad at omredigeres og præ-
 ciseres. Jeg vil dog bede ærede Medlemmer
 lægge Mærke til, at der staar „til de Dele
 af Bognmandsmarken og Kjøvangen, der ikke
 ere bebyggede med offentlige Bygninger, har

Kjøbenhavns Kommune efter de 35 Aars
 Forløb en Forkøbsret“. Den Præfens, der
 her bruges, skulde man jo synes, maatte tyde
 hen paa, at det er de Dele, der ikke nu ere
 bebyggede, men jeg tror dog, at det ved nær-
 mere Overvejelse vil vise sig, at der menes de
 Dele, der ikke ere bebyggede om 35 Aar.
 Saa staar der, at Kommunen har en For-
 købsret, „saafremt Staten til den Tid —
 det vil sige efter de 35 Aars Forløb — eller
 senere ikke vil anvende dem i Statsøjemed“.
 Dette Ord „senere“, som peger hen paa en
 ganske uendelig Fremtid, er heller ikke præcis
 nok. Det vil altsaa sige, at naar Staten
 om 35 Aar erkender, at den har ikke taget
 nogen anden Beslutning end, at den rimelig-
 vis en Gang senere — om 50 eller 100 Aar
 — vil benytte Grunden i Statsøjemed, falder
 dermed Kjøbenhavns Kommunes Forkøbsret
 bort. Det næste Punktum, der lyder saa-
 ledes: „For inden Staten paa anden Maade
 disponerer over noget af de paagældende
 Arealer, være sig til Afhændelse, Bortleje
 eller paa anden Maade“ osv. Der anvendes
 Udtrykket „paa anden Maade“ i to efter
 hinanden følgende Linier paa den mest fej-
 tede og forvirrede Maade. Det faar nu
 endda være, men saa staar der: „derfra dog
 undtaget Bortleje, der ikke giver Ret til Op-
 førelse af Bygninger“ og dernæst „skal disse
 for hvert Areal's Bedkommende“. Hvad er
 „disse“? Ja, det skulde nærmest gaa paa
 „Bygninger“, thi det staar i samme Linie,
 men ser man nærmere efter, skal „disse“ ikke gaa
 paa Bygninger, men paa „Arealer“, der staar tre
 Linier oven over. Saa staar der altsaa:
 „skal disse for hvert Areal's Bedkommende
 samlet tilbydes Kjøbenhavns Kommune.“
 Det tilstaar jeg, forstaar jeg ikke: disse
 Arealer skulle for hvert Areal's Bedkommende
 samlet tilbydes Kjøbenhavns Kommune!
 Man kan opstille forskellige Konjektureer og
 Fortolkninger, men det vil fore meget for
 vidt her. Man kan ogsaa opstille Sætningen
 som en Præmiegaade med Solvsteer. Jeg
 tror, at man ikke behøver at riskere at komme
 i Strid med Lotteriloven i den Anledning,
 thi den vilde være meget vanskeligt at gætte.
 Et følgende Punktum er urigtigt, ikke saa
 meget paa Grund af sproglig Ubehjælpso-
 mhed, som fordi der er udtrykt noget andet,
 end der egentlig er tænkt paa. Det er det
 Punkt, som omhandler Demarkationsservi-
 tutten paa Kristianshavns Fælled. Der staar
 nemlig: „Naar Demarkationsservitutten for
 nogen privat tilhørende Ejendom“ — hvad
 er „privat tilhørende Ejendom“? Jeg for-
 moder, at det er en Ejendom, der tilhører
 en Privatmand — erklæres afsløjet, hæves
 den samtidig vederlagsfrit for de uden for